

آسیب‌شناسی نرم‌افزاری گردشگری در ایران و ارائه راهکارهای نوین

زهرا الوردي^۱ سيد ابوالفضل مير باقرى^۲ فاطمه نور شرق^۳

چکیده

گردشگری مقوله‌ای چند وجهی و چند بعدی است. که با نهادها و با ساختهای مختلف اجتماعی در رابطه بوده و با مشاغل زیادی سر و کار دارد. در توسعه این صنعت به دو مؤلفه سخت افزاری و نرم افزاری توجه می‌شود، و در بعد سخت افزاری به تأسیسات و اماکن ضروری گردشگری، جاده‌ها، فرودگاه‌ها... و در بعد نرم افزاری به عوامل انسانی و متخصصین گردشگری و عوامل ایمنی و اطمینان خاطر توجه می‌شود. امروزه پرداختن به بعد نرم افزاری این مقوله با توجه به شرایط دنیا کنونی اهمیت به سزاًی خواهد داشت. گردشگری یک فعالیت اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی بزرگ و البته پدیده‌ای بسیار سیاسی است. این صنعت آن چنان در توسعه اجتماعی- اقتصادی کشورها اهمیت دارد که اقتصاددان‌ها آن را صادرات نامرئی نامیده‌اند. نکته با اهمیت در اینجا این است که احساس امنیت یا نالمی واقعی است یا کاذب. با توجه به تأثیر متقابل توسعه گردشگری و امنیت و رشد چشمگیر گردشگر در یک منطقه به وجود امنیت در یک منطقه پی می‌بریم. متأسفانه به دو دلیل شاهد کاهش این احساس امنیت هم در میان گردشگران و هم عموم مردم بوده‌ایم. یکی به دلیل سوء تبلیغات و شایعه پراکنی‌ها و فضاسازی غیر واقعی از وضعیت امنیت کشور و دلیل دوم برخی از فعالیت‌های نا کارآمد و مخرب و نا آگاهانه مدیریتی است که در واقع عنصر و عامل دوم، مواد خام جهت تولید مورد اول، یعنی سوء تبلیغات را ایجاد کرده است. بنابراین در این مقاله با استفاده از مطالعات کتابخانه‌ای، استنادی به بررسی وضعیت امنیت گردشگری در ایران و جهان پرداخته سپس عوامل مهمی که نقش بسزاًی در ایجاد احساس امنیت توریست‌های خارجی از جمله: فرهنگ‌پدیری، نیروی انتظامی، تبلیغات و قوانین در این عرصه ایفا می‌نمایند را لحاظ نماییم.

واژه‌های کلیدی: گردشگر خارجی، احساس امنیت، نیروی انتظامی، تبلیغات، قوانین

۱- کارشناسی ارشد مدیریت دولتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهاقان

۲- دانشجوی کارشناسی مدیریت جهانگردی دانشگاه پیام نور دهاقان

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مبارکه